

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1098

30.03.2024 (135)

Michael Kühnen

De tweede revolutie Deel I: Geloof en strijd

Deel 11

Vandaag de dag is er een "Gecoördineerde Actie" die in wezen iets soortgelijks probeerde en sommige systeempolitici droomden ervan om het om te vormen tot een soort economische raad die echte beslissingsbevoegdheden zou kunnen hebben (dit zou inderdaad dicht in de buurt komen van corporatistische ideeën, maar dergelijke mechanismen zullen nooit kunnen werken in een democratisch systeem, zoals de ervaring leert). Van de roep om gezamenlijke wederopbouw, Ehrhards "gevormde samenleving", Schillers "Gecoördineerde Actie", Brandts "Sociale Partnerschap" ("We willen een natie van goede burens zijn, intern en extern") tot plannen voor een economische raad die uit de Gecoördineerde Actie zou kunnen voortkomen als een soort economisch parlement (corporatie?), de herinnering aan de ooit bestaande en brutaal neergeslagen Volksgemeinschaft loopt door de hele naoorlogse periode.

Maar deze pogingen missen de idealistische achtergrond en dus de overtuigings- en penetratiekracht. (Met hoeveel vreugde werd de dageraad van de Volksgemeinschaft op 30 januari 1933 begroet en met hoeveel spot werd de arme Ludwig Ehrhard en zijn gevormde maatschappij, wiens basisidee zo slecht nog niet was, bespot).

Maar waar het beroep op het gemeenschapsbewustzijn hier en daar nog succes

heeft, bijvoorbeeld onder delen van de arbeidersklasse, heeft het niet geleid tot meer vrijheid en rechtvaardigheid zoals vroeger, maar tot uitbuiting en veronachtzaming van de belangen van de arbeiders. Het liberale kapitalistische systeem is niet in staat om de belangen van de arbeider te vertegenwoordigen, daarom zal het een taak van de nationaalsocialistische beweging zijn om de Duitse arbeider te onderwijzen over het misbruik dat de democraten maken van de concepten uit het verleden.

We moeten onze missie als arbeiderspartij serieus nemen, omdat de arbeidersklasse in feite de enige gezonde laag in deze natie is, in een tijd waarin de intellectuelen hulde brengen aan de afbraak van ons intellectuele leven en de bourgeoisie ofwel laf en hulpeloos toekijkt of allang is weggezonken in de draaikolk van de droomwereld. Het is tot de eenvoudige arbeider, de niet gecorrumpeerde, eerlijke en ijverige Duitse burger, dat we ons moeten wenden. De nationaalsocialistische beweging mag zich door niemand laten overtroeven als het gaat om de legitieme belangen en eisen van de arbeidersklasse, en zeker niet door verraderlijke marxisten die alleen maar de ene slavernij door de andere willen vervangen.

Noem het klassenstrijd als je wilt: **Nationaalsocialisten horen thuis in de traditie van de Duitse arbeidersbeweging en niet in die van de burgerlijke klassenstaat!**

De socialistische gemeenschap, de Duitse Volksstaat, heeft niets gemeen met het liberaal-kapitalistische systeem. Maar alleen daarin kunnen de tegenstellingen tussen klassen en lagen worden opgeheven, kan de volksgemeenschap zich ontwikkelen. Hypocrisie en materialisme zullen dan worden uitgebannen en de nationale economie zal zich herstellen. Het mag niet zo doorgaan dat er niet meer geproduceerd wordt om behoeften te bevredigen, maar dat behoeften kunstmatig worden opgewekt om de productie gaande te houden. Dit opwekken van verlangens en eetlust, dit kunstmatig opwekken van behoeften, is het beste instrument geworden van ongebreideld materialisme! Het zal zich bitter wreken wanneer de mensen terug op aarde moeten komen!

Een maatschappij die niet langer kan vertrouwen op de ideale instemming van haar burgers, maar alleen overleeft dankzij een voortdurend beroep op materialisme, dat wil zeggen, op de laagste instincten van de mens - afgunst, hebzucht, ijdelheid en gemakzucht - moet ten onder gaan! Natuurlijk geldt dit alles niet alleen voor West-Duitsland; in principe vinden we de kenmerken van corruptie en onwetende blindheid, hypocrisie en materialisme in elke liberaal-kapitalistische staat. Alleen in andere landen worden de gevolgen van deze ongelukkige staatsvorm enigszins verzacht door een natuurlijk gegroeid nationaal gevoel, dat een organisch bolwerk vormt tegen kunstmatige decadentie.

Laten we ons niet laten misleiden:

Zeker, de BRD is in eigen land stabielier dan onze buurlanden. Als het onvermogen van het democratische idee, voor zover je überhaupt van zo'n idee kunt spreken, om met de problemen van het heden en de toekomst om te gaan hier minder duidelijk is dan daar, dan is dat een laat gevolg van het nationaalsocialistische idee van een nationale gemeenschap. Maar andere naties zijn er beter in geslaagd dan wij Duitsers om hun ziel te behouden. Ze zijn vaak gezonder - lichamenlijk, geestelijk en spiritueel. Dit is te wijten aan onze slaafse afhankelijkheid van de VS en de fanatieke wens van de begunstigden van het systeem om zich volledig aan te passen aan de Amerikaanse "manier van leven". Duitsland heeft zijn ziel verloren: **taal, cultuur, muziek, gewoonten en levensstijl zijn bijna volledig veramerikaniseerd.**

Het systeem geniet van een jeugd die haar "kauwgom" "cool" kauwt, die het "IN" vindt om lang haar te dragen en haar "joint" te roken terwijl ze naar popmuziek luistert. De andere, nationale jeugd daarentegen zou volgens de Democraten (nazi's - bah!) opgesloten moeten worden.

Want ze bestaan echt, die andere, grotendeels onbekende jeugd. Na een oudere generatie voor wie alle idealen en hoop in duigen vielen met de ineenstorting en na de generatie ruïnes die de ellende van de oorlog en de nederlaag instinctief toeschreef aan het afbrokkelende nationaalsocialisme - beiden waren vatbaar voor de heropvoeding van de overwinnaars; beiden genoten, zonder veel na te denken, van de nieuwe rijkdom en voelden de innerlijke onwaarachtigheid van het democratische idee van de staat niet - er groeit nu een jonge generatie op die niet langer alles gelooft wat de onveranderde vijandelijke propaganda al zo'n veertig jaar luidkeels verkondigt, die op zoek gaat naar de hedendaagse historische waarheid en daarbij het nationaalsocialisme herontdekt.

De jeugd is altijd idealistisch en eerlijk in haar liefde en in haar haat!

De jeugd is dus ook de natuurlijke tegenstelling tot het liberaal-kapitalistische systeem!

De Duitse vrijheidsbeweging is daarom de beweging van de Duitse jeugd en de toekomst van ons volk. Een staat kan niet geleid worden door meerderheidsbesluiten. De problemen zijn te ingewikkeld. Hoe kan de gemiddelde burger, als hij zijn verantwoordelijkheid als kiezer serieus neemt (en hoeveel doen dat überhaupt?), bijvoorbeeld de koers van het economische en financiële beleid bepalen? En dat is slechts één gebied - andere kwesties zijn niet eenvoudiger. Een staat moet ook niet worden geregeerd door mannen die op hun beurt zijn gekozen

door een meerderheid van stemmen.

We leven in een eindtijd en het is een kwestie van overleven. In zo'n situatie hebben we de meest capabele, de beste aan de top nodig en niet een staat, die de internationaal recht expert Professor Dr Fritz Münch als volgt beschrijft:

"We leven in een land waar vrijheid van politieke meningsuiting een grondrecht is en waar elke halfbakken journalist en literator, elke commerciële komiek en pornograaf, elke idioot en varken, elke dwaas en heilige politiek bedrijft."

Medezeggenschap van het individu is alleen mogelijk als het gaat om de smalste levenssfeer - gemeenschap, werkplek, etc. Hier zijn we democratischer dan de democraten, omdat het dragen van medeverantwoordelijkheid hier een stuk vrijheid is en dus de kern van een socialistische gemeenschap. Individuen zullen ook een aandeel hebben in het politieke lot van hun volk via de afdelingen van de partij. Maar concrete individuele beslissingen op het gebied van bestuur, economie en politiek horen thuis in de handen van deskundigen. Als dit niet gerespecteerd wordt, is het resultaat ofwel chaos, of de heerschappij gaat over naar anonieme machten en groepen op de achtergrond, terwijl de glanzende façade om de vier jaar opnieuw geschilderd wordt. **Het volk kan niet regeren, er kan alleen voor het volk geregeerd worden!**

"De meerderheid? Wat is de meerderheid? Meerderheid is onzin! Zin heeft altijd alleen de enkeling gehad. Men moet de stemmen wegen en niet tellen. De staat moet ten onder gaan, vroeg of laat, waar de meerderheid zegeviert en onwetendheid beslist." - Friedrich v. Schiller

"Democratie is een bijgeloof gebaseerd op statistieken!" - Jorge Luis Borges

MARXISME BESTRIJDEN

Samen met het liberalistische idee was het marxisme de winnaar van de wereldhistorische confrontatie van de Tweede Wereldoorlog. Het is ook gebaseerd op materialisme, maar in tegenstelling tot democratie is zijn tweede pijler niet hypocrisie maar geweld. Spiritueel moet het marxisme zeker serieuzer worden genomen dan de democratie, die net zo hulpeloos is tegenover de marxistische uitdaging als tegenover de nationaalsocialistische gedachte. De meesters van een enorm informanten- en politieapparaat in Bonn begrijpen niet dat je een idee niet alleen met geweld kunt beantwoorden - je moet er een beter idee tegenover stellen.

Het is mijn vaste overtuiging dat het Duitse volk maar één keuze heeft - de keuze tussen links en rechts, tussen marxismus en nationaalsocialisme, tussen de

dwangstaat en de volksstaat. Het is de taak van de Duitse vrijheidsbeweging om het volk hierover te informeren en daarom eist zij dat de NSDAP mag blijven bestaan. Zonder een nationaal-socialistische beweging zal het communisme in Duitsland zegevieren, net als in andere blanke staten. Veel mensen in dit land voelen dit en ze hebben gelijk als ze zich afvragen: "De communistische partij is toegestaan - waarom is de NSDAP verboden?"

Het antwoord werd gegeven door Dr. Goebbels in een toespraak van de Kampfzeit toen hij uitweidde

:
"Het bolsjewisme is zeker de buitenechtelijke zoon van de democratie. Het schaamt zich er van tijd tot tijd voor, maar in de kritieke uren van ons Europese leven breekt het moederlijke gevoel van de democratie altijd opnieuw door ... En dan staan beide weer tegenover elkaar, voorheen alleen verenigd in de strijd tegen het autoritaire, nationalistische idee van de staat, dat ze terecht als hun felste en gevaarlijkste tegenstander beschouwen en hebben erkend."

Daarom neemt de nationaalsocialistische beweging niet kritiekloos het burgerlijke anticommunisme over. Onze slogan blijft onveranderd: **Noch kapitalisme, noch communisme!**

Het is niet onze taak om de geldbuidels van de hoge pieten te verdedigen tegen een revolutionaire vloed, het is onze plicht om de werkende massa's van ons volk te beschermen tegen materialistische dictatuur en gewetenloze uitbuiting, ongeacht het masker dat de tegenstander draagt - want het is altijd dezelfde materialistische opvatting die storm loopt tegen menselijke waardigheid, vrijheid, sociale rechtvaardigheid en idealistische vooruitziendheid. Zo vechten we tegen de communistische functionaris die de arbeiders als slaven opjaagt tot steeds weer nieuwe, onbetaalde extra diensten, in de grote man van de democratie, wiens arbeids- en moeiteloze inkomen alleen mogelijk is ten koste van het gewone volk. Tegen de marxistische tegenstander daarentegen, die alleen maar Duitsers tegen Duitsers opzet met pseudorevolutionaire frasen, vechten we tegen kapitalisten wier asociale gedrag het marxisme überhaupt mogelijk heeft gemaakt. Maar we zijn altijd tegen het materialisme, dat in de mens alleen het object van uitbuiting ziet - ofwel een klein radertje in het wiel van een onmenselijke machine, een ziellose consumptierobot, of de blauwe mier, de arbeidsslaaf. We willen niet leven onder een gouden of een rode Internationale - we willen vrij zijn!

Marxisme is op twee manieren belangrijk voor ons, ten eerste als een dogmatische ideologie en ten tweede als een systeem van overheersing in wiens greep een aanzienlijk deel van de wereldbevolking zich bevindt - waaronder twee grote en machtige naties: Rusland en China.

Het marxisme is een tegenproject van het liberale kapitalistische systeem, fascinerend in zijn logische samenhang. Het is een uitgebreid, zorgvuldig ontworpen gedachtegoed waarvan de ideologische starheid en dogmatische idiosyncrasie beweren de loop van de geschiedenis te hebben ontrafeld en een onfeilbaar juiste analyse van verleden, heden en toekomst te hebben uitgewerkt. Het is zinloos om een gedetailleerde kritiek op de marxistische filosofie te geven. Je begrijpt deze ideologie niet door de details te bestuderen - de redenering is te logisch en de gedeeltelijke juistheid van de analyse van de tegenstellingen in het kapitalisme wordt door ons helemaal niet betwist - maar je moet de fundamenten onderzoeken. Hier wordt het echter duidelijk dat Marx' basisaannames al fout zijn en dat daarom het hele marxisme - bekeken in termen van de geschiedenis van ideeën - een grandioze misvatting is, een zinloze intellectuele inspanning, een wiskunde als het ware gebaseerd op de basisaanname dat twee keer twee gelijk is aan vijf!

De kernzin van de ideologie van Karl Marx, die niet alleen hier een echt kind van het materialisme blijkt te zijn, is: **"Het zijn bepaalt het bewustzijn."** Dit betekent:

De mens ontwikkelt zich lichamelijk en geestelijk uitsluitend volgens de materiële omstandigheden van zijn leven. Al het andere - religie, opvoeding, natie, erfelijkheid, ras, enzovoort - is slechts een kunstmatige "superstructuur". - is slechts een kunstmatige "superstructuur", een illusie die het zicht van het proletariaat op zijn klassenbelangen verduistert - en dit is zijn enige zorg. Zelden is de aard van de mens zo verkeerd ingeschat als hier door Karl Marx - alleen te verklaren door zijn Joodse afkomst - want deze filosofische basisaanname is al de kern voor de toekomstige onmenselijkheid die een poging om deze te realiseren onvermijdelijk met zich mee zou moeten brengen. Alleen een Jood kan het intellect, de koude theorie, zozeer boven het wezen van de mens plaatsen, alleen hij kan de waarden en feiten van de gevoelswereld en het wereldbeeld ontkennen en de mens uitsluitend opvatten als een instrument, een chemisch element, in een proces van sociale transformatie.

Het marxisme is één oorlogsverklaring aan de occidentale, idealistische traditie van ons continent en het is kenmerkend dat het marxisme, tegen zijn eigen logica en vooruitziende blik in, pas echt voet aan de grond kreeg in Azië, waar de mens altijd als minderwaardig aan het collectief werd beschouwd en in onderontwikkelde naties, maar niet in de grote naties van de blanke wereld, waarop Marx eigenlijk zijn hoop had gevestigd. Hier openbaart zich de eerste en beslissende tegenstelling van onze beweging tot het marxisme. Niets in haar meer dan honderdjarige geschiedenis heeft het marxisme als ideologie zo aan het wankelen gebracht als het verschijnen van het nationaalsocialisme!

Het nationaalsocialisme is het levende bewijs tegen de materialistische kijk op de mens, het is de triomf van de wil over de dwang, de overwinning van de geest over de materie. Dat weten we:

"Bewustzijn bepaalt zijn!" De mens is, binnen de grenzen van zijn genetische make-up, wat hij wil zijn.

Een zelfstandige boer, een klerk, een kleine handelaar sluit zich niet aan bij het proletariaat omdat het kapitalisme zijn economische bestaan vernietigt. De arbeider die van zijn vaderland houdt en zichzelf niet ziet als deel van het wereldproletariaat is verloren voor het marxisme, hoe het zijn klassenpositie ook definieert. En terwijl het marxisme redding verwacht van de socialisatie van de productiemiddelen, socialiseert het nationaalsocialisme de mens, krijgt het de macht over de geest en de verbeelding van de massa: **Het ideaal zegeviert over het materiële!** Vandaag is het niet anders:

Procentueel gezien heeft de Duitse vrijheidsbeweging zeker meer leerlingen, arbeiders en ook werkloze Volksgenossen in haar gelederen dan de "voorhoede van de arbeidersklasse", de communistische partij, die - alweer tegen haar eigen logica in - logischerwijs meer appelleert aan ontevreden bourgeoisie dan aan de Duitse arbeider. Wij praten niet over de arbeidersbeweging, wij zijn een arbeidersbeweging. Dit onderscheidt ons ook van de communistische fracties.

Een tweede principe van het marxisme is:

"De geschiedenis is de geschiedenis van klassenstrijd." Volgens de marxistische theorie staan in het tijdperk van het kapitalisme twee klassen tegenover elkaar - de kapitalisten, die de productiemiddelen bezitten en de arbeiders uitbuiten, en de proletariërs, die niets anders hebben dan hun arbeidskracht, die ze aan de kapitalisten moeten verkopen om te kunnen leven. De onvermijdelijke ontwikkeling van het kapitalisme leidt ertoe dat steeds meer productieve rijkdom zich ophoopt bij steeds minder kapitalisten, terwijl de middenklasse en de kleine zelfstandigen door de tegenstellingen en crises van het kapitalisme wegzakken in het proletariaat, dat op deze manier steeds sterker wordt. De uitbuiting en onderdrukking die iedereen treft, creëert een gemeenschappelijk klassenbewustzijn (Zijn bepaalt bewustzijn), het systeem wordt uiteindelijk omvergeworpen door de arbeidersklasse en neemt het voortouw op weg naar een communistische samenleving. Heel kort samengevat is dit ongeveer de ontwikkeling zoals Karl Marx die oorspronkelijk voor ogen had. Iedereen weet dat niets van dit alles werkelijkheid is geworden:

Het kapitalisme bleek vaardiger en flexibeler dan iemand destijds kon

vermoeden, gezien de verschrikkelijke ellende van de Industriële Revolutie. Het marxisme won helemaal niet in de hoogontwikkelde geïndustrialiseerde landen met een sterke, zelfverzekerde beroepsbevolking, maar in ontwikkelingslanden zoals tsaristisch Rusland en de Republiek China. Een middenklasse gevormd uit ambtenaren, werknemers en kleine zelfstandigen, wier bestaan voortdurend wordt bedreigd in het liberaal-kapitalistische systeem, maar die desondanks geen behoefte voelt om zichzelf tot het proletariaat te rekenen (bewustzijn bepaalt het zijn) en die daarom in tijden van crisis altijd op zoek gaat naar een derde weg tussen kapitalisme en communisme.

Zeker, het marxisme heeft een punt als het spreekt over klassenstrijd, uitbuiting en de onvermijdelijke crises van het kapitalisme, maar het is een afgekapt, dogmatisch wereldbeeld om dit alles toe te schrijven aan de klassenstrijd tussen het proletariaat en de kapitalisten. De sociale werkelijkheid is complexer:

De mensen in het liberaal-kapitalistische systeem zijn versplinterd in talloze groepen, partijen, individuele en verenigingsbelangen, lagen, klassen en beroepsverenigingen, ideologieën en meningen - iedereen vecht tegen elkaar. Er is geen verenigd proletariaat met een gemeenschappelijk klassenbelang:

De geschoolde arbeider veracht de ongeschoolde arbeider, de meestervakman beschouwt zichzelf als beter dan de anderen, de werknemer is trots op zijn kantoor, kijkt neer op de arbeiders en beschouwt zichzelf als de ruggengraat van het bedrijf, de uitvoerende werknemer voelt zich dichter bij de ondernemer dan bij de andere loonarbeiders.

Overal zien we individuele belangen aan het werk. Niets zou beter zijn als, in naam van het - niet-bestaande - proletariaat, zijn zelfbenoemde voorhoede, een communistische partij, de macht zou grijpen. Het volk zou gedwongen zijn naar buiten toe te doen alsof het nu "de arbeidersklasse" is, maar in werkelijkheid voelt het zich slechts een onderdrukt volk onder de heerschappij van misleide functionarissen. Dit is de reden waarom Adolf Hitler zei dat het nationaal-socialisme "de mens moest socialiseren en niet de productiemiddelen".

De mensen moeten ervan overtuigd raken dat er dingen zijn die hen allen verenigen en dat wat hen verenigt sterker is dan wat hen verdeelt. Ze moeten leren zichzelf als een gemeenschap te voelen, dan zijn ze ook een gemeenschap. Het is de taak van het nationaalsocialisme om sociale rechtvaardigheid te garanderen, om iedereen gelijk te respecteren - de Volksgenossen zijn niet gelijk onder elkaar, maar verdienen hetzelfde respect

als ieder op zijn plaats het beste doet voor de völkische gemeenschap - en zo de Volksgemeinschaft weer te laten ontstaan. Dan wordt de klassenstrijd vervangen door de klassenharmonie van de nationaalsocialistische volksstaat, die niet kan en mag worden afgedwongen, maar die, zoals vroeger, moet voortkomen uit de overtuiging van de volkskameraden en die zich van de huidige relatieve rust in het liberale kapitalisme net zo onderscheidt als de genezende slaap zich onderscheidt van de coma. Het laatste principe van het marxisme dat voor ons in deze context belangrijk is, is "internationalisme".

De marxisten zeggen dat de onderdrukte proletariër van het ene land meer gemeen heeft met de onderdrukte proletariër van een ander land dan met de kapitalisten van zijn eigen land. Zoals te verwachten ontkent het marxisme dus het bestaan van de gemeenschappelijke banden van natie, ras en patriottisme. Een volk wordt alleen een natie door de wil om bij elkaar te horen - maar als die wil er is, dan is de natie sterker dan al het andere.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUGEMEINSCHAFT

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org

19005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly

Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk filosofisch en kunstgerelateerd.

Gelieve uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

the NEW ORDER

Number 174 (2021) Printed 17/21 Released 20/21 April 26, 2021 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education. Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gottard Lenz

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!